

adviseurs in
ruimtelijke
ontwikkeling

Quick scan natuur

Brummen, Groene IJsselvallei Tankstation

De Groene IJsselvallei B.V.

Datum: 31 maart 2022

Projectnummer: 180510.04

INHOUD

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Plangebied	3
2	Wettelijk kader	11
2.1	Gebiedsbescherming	11
2.2	Soortenbescherming	12
2.3	Bescherming houtopstanden	12
3	Onderzoeksmethode	14
3.1	Deskundigheid	14
3.2	Werkwijze	14
4	Resultaat	15
4.1	Gebiedsbescherming	15
4.2	Soortenbescherming	17
4.3	Bescherming houtopstanden	26
5	Conclusie en advies	28
5.1	Gebiedsbescherming	28
5.2	Soortenbescherming	28
5.3	Bescherming houtopstanden	29
5.4	Vervolgstappen	30

Geraadpleegde bronnen

Bijlage 1. Wettelijk kader

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

De initiatiefnemer is voornemens zijn benzinestation aan de Zutphensestraat in Brummen te verplaatsen naar een locatie aan de Kwazenboschweg te Brummen. Op de vrijgekomen locatie worden 14 appartementen gerealiseerd. Aan de Kwazenboschweg wordt op een voormalig agrarisch perceel een nieuw, duurzaam tankstation gerealiseerd. Langs de Kwazenboschweg wordt voor de ontsluiting een op- en afrit gerealiseerd. Het geheel wordt landschappelijk ingepast. De voorgenomen ontwikkelingen passen niet in het vigerende bestemmingplan.

Voor de vaststelling van een nieuw bestemmingsplan is het noodzakelijk dat de haalbaarheid ervan wordt aangetoond. Er dient daarom vanuit de ecologie onderzocht te worden of met de ruimtelijke ontwikkelingen die het plan toestaat sprake is van overtreding van de geldende natuurwet- en regelgeving. Voor deze ontwikkeling is in een eerdere fase door Ecologisch Adviesbureau Mulder (Mulder 2016) een quickscan inclusief veldbezoek voor de locatie van het nieuwe tankstation aan de Kwazenboschweg uitgevoerd. Het veldbezoek voor die quick scan werd uitgevoerd in december 2014 en is daarom niet meer representatief voor de huidige situatie. Daarom is de situatie op de locatie van het toekomstige tankstation opnieuw beoordeeld in 2018.

De gemeente Brummen heeft daarnaast aangegeven graag de ontwikkeling op de huidige locatie van het tankstation mee te nemen in de plannen. Om deze reden is in 2019 een veldbezoek gebracht aan de locatie aan de Zutphensestraat en is de rapportage uit 2018 uitgebreid.

In 2021 gaf de provincie aan dat de eerder geplande op- en afrit van het nieuwe tankstation naar de Kwazenboschweg niet mogelijk is. Een alternatieve op- en afrit is nodig ten noordwesten van de locatie. Hiermee wordt het plangebied uitgebreid. Aangezien dit nieuwe terrein niet eerder in de quick scan is meegenomen, is deze quick scan hier in 2021 mee uitgebreid.

Voorliggende rapportage zet door middel van een quick scan natuur uiteen of met de ruimtelijke ontwikkeling mogelijk sprake kan zijn van het verstoren van beschermde natuurgebieden en beschermde soorten en of nader onderzoek hiernaar noodzakelijk is.

1.2 Plangebied

1.2.1 Huidige situatie

Voor het overzicht zijn de verschillende onderdelen van het plangebied in de rest van dit rapport als deelgebieden benoemd. Zie hiervoor navolgende afbeelding. Het plangebied Kwazenboschweg ligt in het buitengebied van Brummen (provincie Gelderland). Het plangebied Zutphensestraat ligt in de kern van Brummen. De omgeving van Brummen kenmerkt zich door agrarische gronden, de ligging aan de oever van de IJssel en het nabijgelegen Natura 2000-gebied "Landgoederen Brummen".

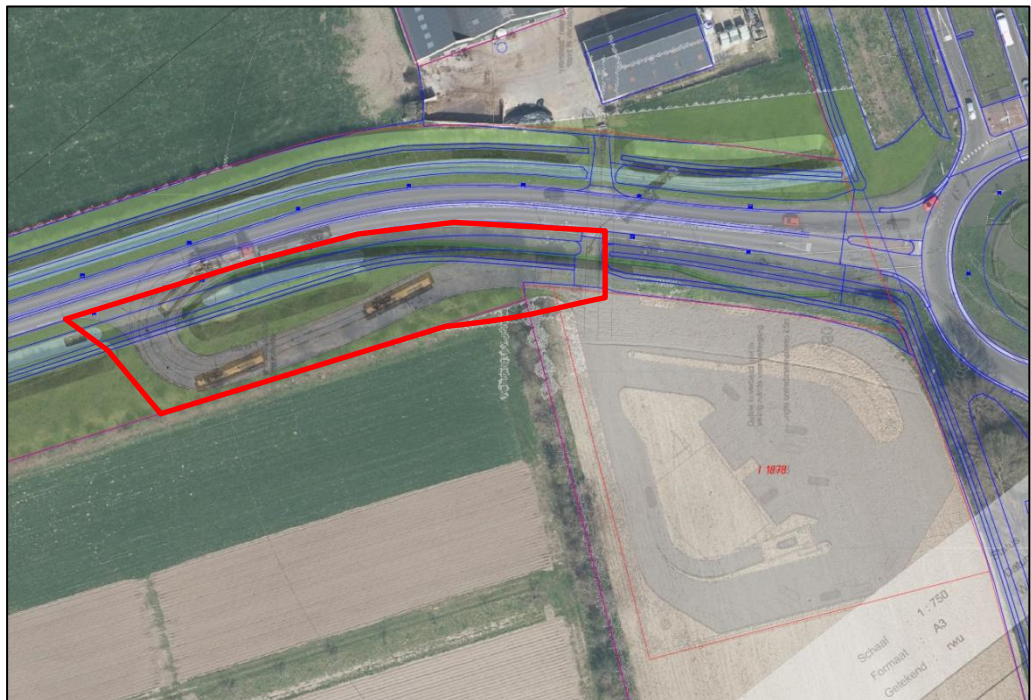
Het plangebied Kwazemboschweg ligt ten noorden van de kern van Brummen. De directe omgeving van het plangebied kenmerkt zich voornamelijk door agrarische gronden, enkele boerderijen en de ligging aan de N348. Het plangebied Zutphensestraat ligt ten westen van het park 't Goor. De directe omgeving van het plangebied kenmerkt zich door een stedelijke omgeving. Navolgende afbeeldingen geven de globale ligging van beide plangebieden weer.

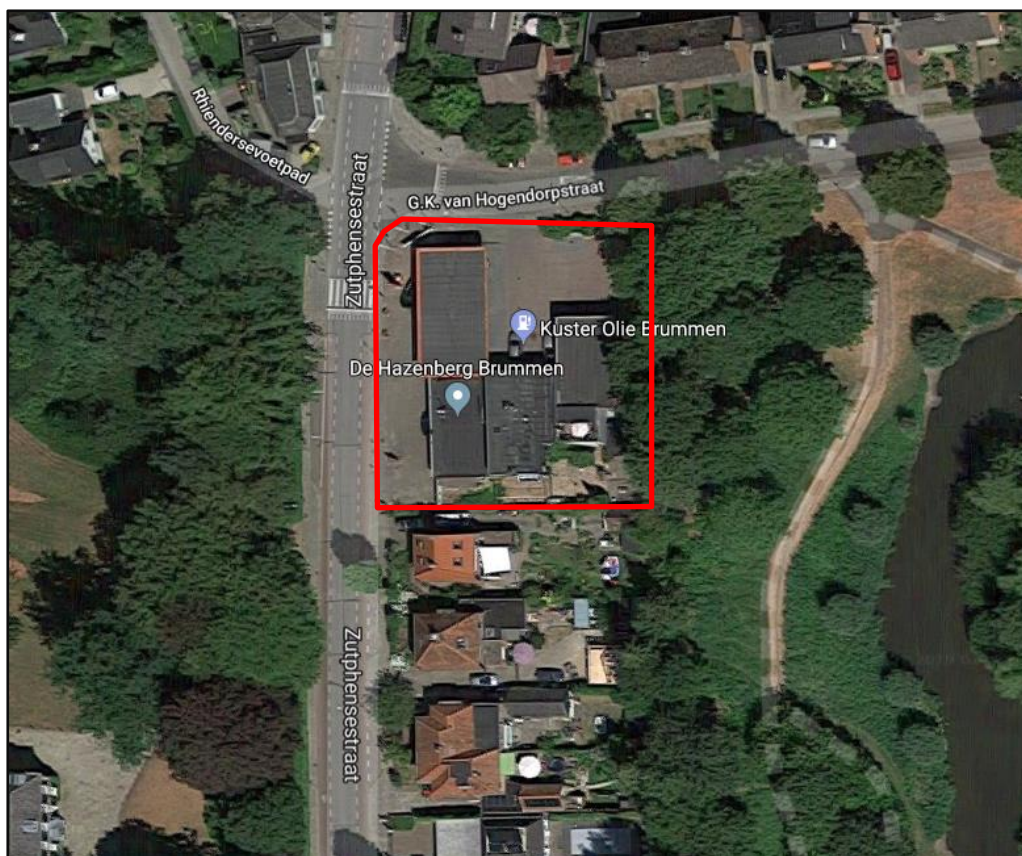
Topografische kaart met de globale ligging van de deelgebieden 1 en 2 aan de Kwazemboschweg (rood omkaderd) en deelgebied 3 aan de Zutphensestraat (geel omkaderd). Bron: Google Maps. Bewerking: SAB.

Luchtfoto met de globale ligging van deelgebied 1 aan de Kwazenboschweg (rood omkaderd).
Bron: Google Maps. Bewerking: SAB.

Luchtfoto met de globale ligging van deelgebied 2 aan de Kwazenboschweg (rood omkaderd).
Bron: Google Maps. Bewerking: SAB.

Luchtfoto met de globale ligging van deelgebied 3 aan de Zutphensestraat (rood omkaderd).

Bron: Google Maps. Bewerking: SAB.

Deelgebied 1

Voor de beoordeling van deelgebied 1 is geen veldbezoek uitgevoerd. De beoordeling vond plaats aan de hand van recente, ingezonden foto's van het plangebied (genomen op 9 december 2018). Het plangebied bestaat uit een braakliggende maisakker en bestaat volledig uit kale grond. Ten westen van het plangebied ligt een groenstrook met jonge zomereik en zwarte els. Deze grenst direct aan de perceelgrens. Aan de noordgrens van het plangebied ligt een wal met hierop een jonge meidoornhaag. Tussen de wal en het plangebied ligt een greppel. Ook ten oosten van het plangebied ligt een groenstrook. Hier ligt een diepe, droge greppel tussen de groenstrook en het perceel. Deze groenstrook grenst vervolgens aan de de autoweg N345. De ontsluiting naar het perceel ligt in het noorden van het perceel en is begroeid met gras. Navolgende afbeeldingen geven een impressie van het plangebied (foto's van 9 december 2018).

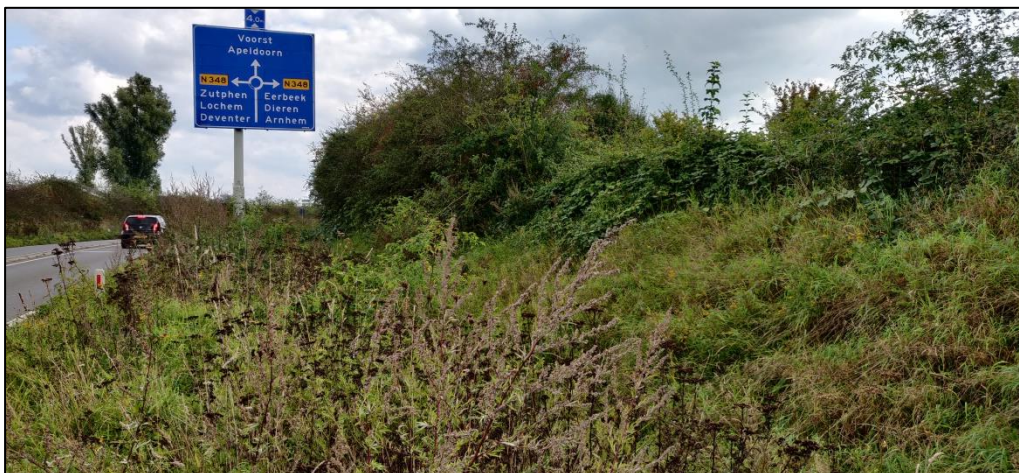
Huidige situatie in en rond deelgebied 1.

Deelgebied 2

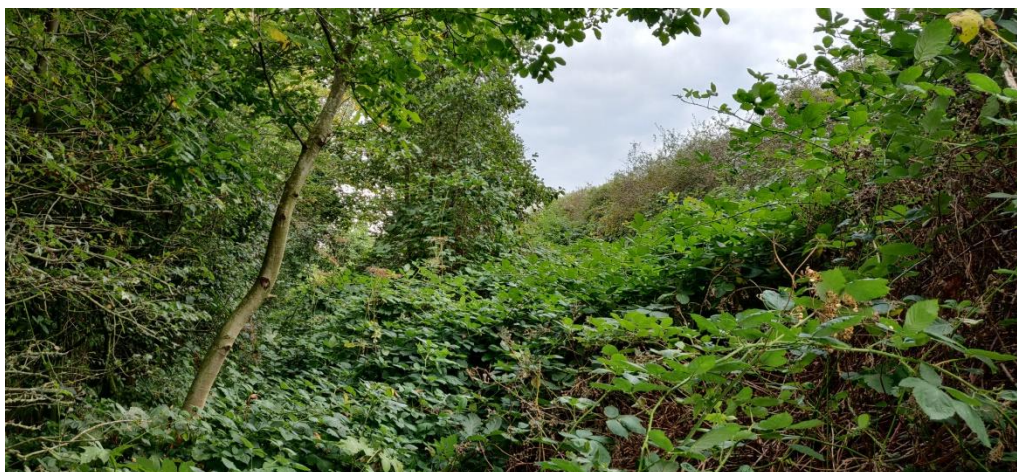
Voor deelgebied 2 is op 20 september 2021 een veldbezoek uitgevoerd. Het deelgebied bestaat uit een berm, sloot, een grondwal met hierbovenop over de gehele lengte een houtwal en onbegaanbaar terrein in zijn geheel overwoekerd door braam. De houtwal op de aarden wal is aan de westzijde niet duidelijk meer aanwezig. Echter, op de foto's van Google Streetview is te zien dat hier ook een houtwal aanwezig is, maar dat deze een stuk lager en gevlochten is. In de huidige situatie is dit deel in zijn geheel met braam overwoekerd. Aan de noordzijde grenst dit deelgebied aan de Kwazenboschweg. Aan de westzijde lopen de hierboven genoemde structuren verder door. Aan de zuidzijde grenst het deelgebied aan een andere houtwal. In de zuidoosthoek grenst het deelgebied aan deelgebied 1. Zie navolgende afbeeldingen voor een impressie van dit deelgebied.

Van rechts naar links de berm langs de Kwazenboschweg, de sloot en de houtwal. Bezien vanuit het oosten.

In het westelijk deel is de houtwal verlaagd en gevlochten en daarna overwoekerd met braam. Bezien vanuit het westen.

Ten zuiden van de houtwal is het deelgebied overwoekerd met braam en daarom niet te betreden. Bezien vanuit het oosten.

Deelgebied 3

Voor deelgebied 3 is op 7 november 2019 een veldbezoek uitgevoerd. Het gebied bestaat uit een tankstation met shop, onderhoudsgarage, een voormalige showroom en opslagruimte. Boven de garage en voormalige showroom bevindt zich een woning. Ten westen en zuiden van het plangebied liggen respectievelijk de Zutphensestraat en de G.K. van Hogendorpstraat. Aan de oostzijde grenst het deelgebied aan een park en aan de zuidzijde aan de tuin van een woonhuis. Het gebied is grotendeels verhard. Er is een kleine tuin aanwezig welke verruigd is. Navolgende afbeeldingen geven een impressie van het deelgebied.

Huidige situatie in en rond het plangebied Zutphensestraat (7 november 2019).

1.2.2 Toekomstige situatie

In de toekomstige situatie zal een tankstation in deelgebied 1 zijn gerealiseerd. De groenstroken liggen buiten de perceelgrenzen en blijven intact. De op- en afrit van en naar de Kwazenboschweg wordt in deelgebied 2 gerealiseerd. Hiervoor wordt de aanwezige aarden wal en houtwal doorbroken, maar wel zoveel mogelijk behouden. De houtwal tegen de zuidgrens van deelgebied 2 blijft behouden. In deelgebied 3 zal een appartementencomplex met 14 appartementen gerealiseerd zijn.

3D impressie van de beoogde situatie in deelgebied 1.

Plattegrond van de beoogde situatie aan de Kwazenboschweg, deelgebied 1 en 2.
Bron: Aan de Stegge.

Plattegrond van de beoogde situatie aan de Zutphensestraat. Bron: Weusten Liedensbaum Architecten.

2 Wettelijk kader

Hieronder staat een samenvatting van het wettelijk kader. Een uitgebreide beschrijving staat in bijlage 1.

2.1 Gebiedsbescherming

2.1.1 *Natura 2000-gebieden en bijzondere nationale natuurgebieden*

Op grond van de Wet natuurbescherming kunnen natuurgebieden of andere gebieden die belangrijk zijn voor flora en fauna, door de Minister worden aangewezen ter uitvoering van de Vogelrichtlijn- en/of Habitatrichtlijn, de zogeheten Natura 2000-gebieden. Ook kan de Minister op grond van deze wet in enkele specifieke gevallen bijzondere nationale natuurgebieden aanwijzen.

Bij de aanwijzing van een Natura 2000-gebied worden voor het gebied instandhoudingsdoelstellingen voor te beschermen soorten en/ of habitats vastgesteld. Het is verboden om zonder vergunning projecten of andere handelingen te realiseren of te verrichten die de instandhoudingsdoelstellingen kunnen schaden. Verder geldt dat een plan, dat significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied, door een bestuursorgaan pas vastgesteld kan worden indien een passende beoordeling is gemaakt.

2.1.2 *Natuurnetwerk Nederland*

De Wet natuurbescherming draagt Gedeputeerde Staten op, om in hun provincie te zorgen voor een landelijk ecologisch netwerk, genaamd Natuurnetwerk Nederland. De bescherming van dit natuurnetwerk wordt geregeld bij provinciale verordening. Daarnaast kunnen provincies bij provinciale verordening andere gebieden met bijzondere natuurwaarden beschermen, genaamd bijzondere provinciale natuurgebieden en bijzondere provinciale landschappen.

De provincie Gelderland spreekt niet van Natuurnetwerk Nederland maar van het Gelders Natuurnetwerk (GNN) en de Groene Ontwikkelingszone (GO). Binnen het GNN en de GO staat de bescherming van de kernkwaliteiten centraal. De kernkwaliteiten bestaan uit bestaande natuurwaarden, uit nog te ontwikkelen potentiële waarden en omgevingscondities. Per saldo moet elke ontwikkeling in het GNN een verbetering van de betreffende kernkwaliteiten opleveren. In dat saldo zijn vergroting van de oppervlakte natuur en versterking van de ecologische samenhang belangrijke randvoorwaarden.

In een nieuw bestemmingsplan dat ligt binnen het GNN zijn geen nieuwe functies mogelijk, tenzij:

- geen reële alternatieven aanwezig zijn;
- sprake is van redenen van groot openbaar belang;
- de negatieve effecten op de kernkwaliteiten van het gebied, de oppervlakte en de samenhang zoveel mogelijk worden beperkt; en
- de overblijvende negatieve effecten op de kernkwaliteiten van het gebied, de oppervlakte en de samenhang gelijkwaardig worden gecompenseerd.

De GO heeft een dubbeldoelstelling. Er is ruimte voor economische ontwikkeling in combinatie met versterking van de ecologische samenhang tussen inliggende en aangrenzende natuurgebieden. Beschermde weidevogelgebieden en ganzenfoerageergebieden liggen voornamelijk in de GO (en voor het overige deel in het GNN). Door de samenhang met de aangrenzende en inliggende natuur van het GNN herbergt de GO ook kenmerkende natuurwaarden. Bij ruimtelijke ingrepen in de GO wordt onderscheid gemaakt tussen nieuwvestiging, uitbreiding van bestaande (en reeds in de GO gelegen) bestemmingen en de schaal/omvang van de ingreep (en daarmee het effect op de kernkwaliteiten).

De provincie Gelderland vindt het verder van belang dat rustgebieden voor winterganzen geschikt blijven voor ganzen. De provincie stuurt daarom op het behoud van de openheid en de rust in deze gebieden. De provincie wil in de beschermde weidevogelgebieden een landbouwpraktijk stimuleren en in stand houden die rekening houdt met weidevogels.

2.2 Soortenbescherming

De bescherming van dier- en plantensoorten is geregeld in de Wet natuurbescherming. Voor een aantal soorten is door middel van verboden een beschermingsregime opgenomen. Er is een apart beschermingsregime voor Vogelrichtlijnsoorten, voor Habitatrichtlijnsoorten en voor andere soorten. Naast de beschermde plant- en diersoorten geldt voor al de in het wild levende soorten ook een zorgplicht. Iedereen dient voldoende zorg in acht te nemen voor deze soorten en hun directe leefomgeving. Dit houdt onder meer in dat men negatieve gevolgen voor aanwezige soorten zoveel mogelijk beperkt door het nemen van alle maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verwacht.

Provinciale Staten kunnen in een verordening een vrijstelling verlenen van de verboden van de wet. De provincie Gelderland heeft besloten voor een aantal algemeen voorkomende zoogdiersoorten en amfibieën een vrijstelling te verlenen, voor handelingen die men verricht in het kader van ruimtelijke inrichting en ontwikkeling en voor handelingen in het kader van bestendig beheer en onderhoud. Het betreft de soorten aardmuis, bosmuis, dwergmuis, dwergspitsmuis, egel, gewone bosspitsmuis, haas, huisspitsmuis, konijn, ondergrondse woelmuis, ree, rosse woelmuis, tweekleurige bosspitsmuis, veldmuis, vos, woelrat, bruine kikker, gewone pad, kleine watersalamander, meerkikker en middelste groene kikker.

Daarnaast zijn de verboden niet van toepassing op handelingen die men uitvoert in het kader van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling of bestendig beheer en onderhoud, wanneer men die handelingen uitvoert conform een goedgekeurde gedragscode. Tot slot kunnen Gedeputeerde Staten, wanneer er geen andere bevredigende oplossing bestaat, onder bepaalde voorwaarde een ontheffing verlenen van de verboden.

2.3 Bescherming houtopstanden

Het is verboden houtopstanden geheel of gedeeltelijk te vellen of te doen vellen, zonder voorafgaande melding bij de provincie. Een houtopstand is hierbij gedefinieerd als

een eenheid van bomen of struiken met een oppervlakte van ten minste 1.000 vierkante meter of een rijbeplanting die meer dan 20 bomen omvat. De wet schrijft verder voor dat wanneer een houtopstand geheel of gedeeltelijk is geveld, de grond binnen drie jaar moet worden herbeplant.

Bovenstaande bescherming geldt niet voor alle houtopstanden. De regels zijn onder meer niet van toepassing op houtopstanden op erven of in tuinen en op houtopstanden binnen de, bij besluit van de gemeenteraad, vastgelegde grenzen van de bebouwde kom. Ook voor het dunnen van een houtopstand gelden de regels niet.

3 Onderzoeksmethode

3.1 Deskundigheid

Kwaliteit van het ecologisch onderzoek en het geleverde product staan bij SAB hoog in het vaandel. Mede daarom zijn wij aangesloten bij het Netwerk Groene Bureaus (NGB); de brancheorganisatie voor groene adviesbureaus. Om aan onze standaard te voldoen, wordt ecologisch onderzoek enkel uitgevoerd door deskundigen. Onder een ecologisch deskundige verstaan we iemand met aantoonbare ervaring en kennis op het gebied van de ecologie van de betreffende soorten. Onze deskundigen voldoen aan de eisen van een ecologisch deskundige zoals de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland die stelt. Ecologen in opleiding tot deskundige werken altijd onder begeleiding van een deskundige.

3.2 Werkwijze

Het onderzoek bestaat uit drie delen. De drie deelgebieden worden afzonderlijk behandeld, omdat ze afzonderlijk zijn onderzocht. Voor het onderzoek werd een bureau-studie uitgevoerd en werden foto's van deelgebied 1 beoordeeld, ook de eerder opgestelde quickscan door Ecologisch Adviesbureau Mulder (2016) werd gebruikt bij de beoordeling. Voor deelgebied 2 en 3 zijn daarnaast twee veldbezoeken uitgevoerd in respectievelijk 2021 en 2019.

Als eerste werden voor het onderzoek, op basis van informatie van de opdrachtgever, de drie deelgebieden in beeld gebracht en werden de toekomstige ontwikkelingen beschreven. Vervolgens werd onderzocht welke beschermde plant- en diersoorten in de omgeving van de deelgebieden zijn te verwachten. Hiervoor werd de Nationale Databank Flora en Fauna (NDFF) voor deelgebieden 1, 2 en 3 geraadpleegd op respectievelijk 17 december 2018, 7 november 2019 en 20 september 2021. Hierbij werden waarnemingen van de afgelopen 10 jaar opgevraagd. Aanvullend hierbij is gebruik gemaakt van andere bronnen, als websites en verspreidingsatlassen. Bij deze bureau-studie werd ook de ligging van de drie deelgebieden ten opzichte van Natura 2000-gebieden en gebieden die via de provinciale verordening zijn beschermd onderzocht. Hiervoor werd onder meer informatie van de website van de provincie geraadpleegd.

Met de gegevens uit de bureau-studie en de veldbezoeken is vervolgens een inschatting gemaakt van de mogelijke effecten op beschermde soorten en beschermde gebieden. Op basis van deze inschatting is een advies opgesteld met aanbevelingen voor vervolgstappen. Nadat het eerste conceptrapport gereed was, is dit beoordeeld op inhoud en vorm door een deskundig collega. Het commentaar is vervolgens besproken en verwerkt, om zo tot een eensluidend advies te komen.

4 Resultaat

4.1 Gebiedsbescherming

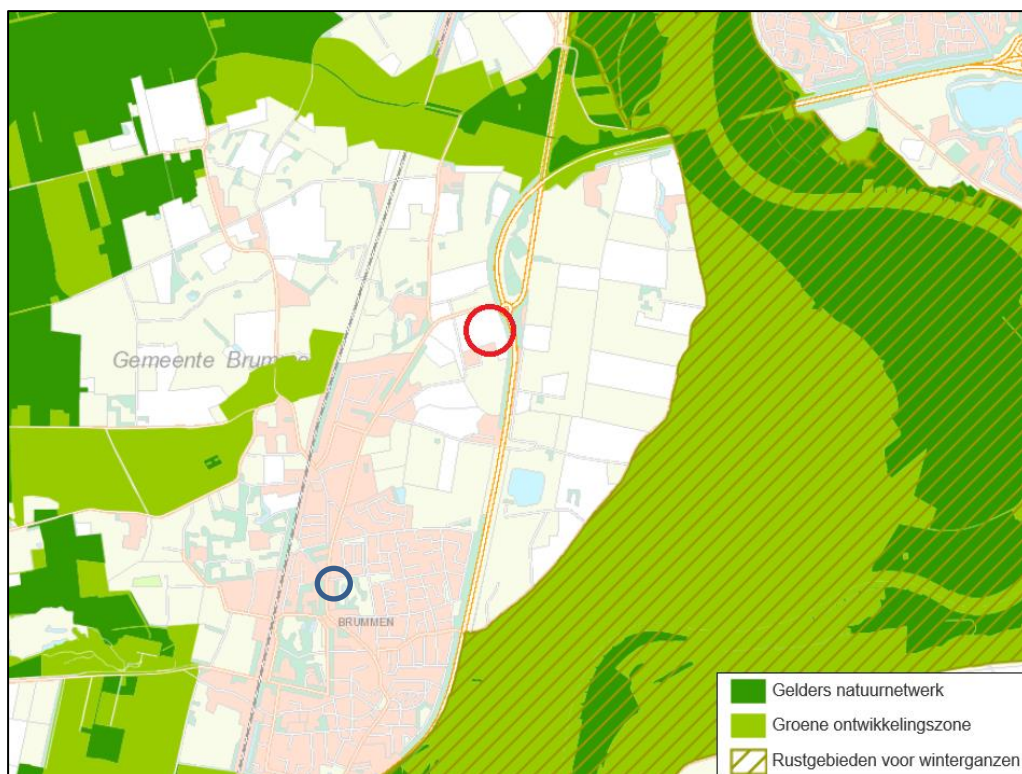
4.1.1 *Wet natuurbescherming*

De plangebieden liggen niet in een gebied dat in het kader van de Wet natuurbescherming is aangewezen (zie navolgende afbeelding). Wel liggen er Natura 2000-gebieden in de directe omgeving van het plangebied. Dit zijn Rijntakken en Landgoederen Brummen die respectievelijk 1,35 en 2,3 kilometer van deelgebied 1 en 2 en respectievelijk 0,94 en 1,75 kilometer van deelgebied 3 verwijderd liggen.

Stikstof wordt onder meer uitgestoten wanneer voor de verwarming van gebouwen fossiele brandstoffen worden gebruikt, door motorisch verkeer en in de industrie. Stikstof heeft een verzurende en vermestende werking en kan neerslaan op grote afstand van de bron. Wanneer het neerslaat op habitats die hiervoor gevoelig zijn kan dit een negatief effect hebben op de natuurwaarden in een dergelijk gebied.

In deelgebied 1 en 2 zal een tankstation worden gerealiseerd. In deelgebied 3 zal een appartementencomplex met 14 appartementen gerealiseerd worden. Wanneer bij het verwarmen van de gebouwen gas wordt gebruikt komt hierbij in de nieuwe situatie meer stikstof vrij dan nu het geval is. Omdat het echter gebouwen van een beperkte omvang betreft zal deze toename zeer beperkt zijn. Deelgebied 1 en 2 liggen aan een doorgaande autoweg. Naar verwachting zal het tankstation wel een verkeersaantrekkende werking hebben. De toename van verkeer rond het terrein aan de Kwazenboschweg zal een verhoogde stikstofuitstoot rond deze twee deelgebieden veroorzaken. Deelgebied 3 ligt tevens aan een doorgaande weg. De verwachting is dat hier sprake is van een afname aan verkeer doordat het huidige tankstation gaat verdwijnen.

Al met al is uitgaande van de gehele ontwikkeling in de drie deelgebieden door de korte afstand tot met name de Rijntakken niet uitgesloten dat een toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden zal plaatsvinden. Daarom is niet uitgesloten dat hiervan een negatief effect op de in de omgeving liggende Natura 2000-gebieden zal worden veroorzaakt. Om de effecten van stikstof op hiervoor gevoelige habitats te kwantificeren heeft de overheid de AERIUS-tool ontwikkeld. Hiermee kan de depositie op deze gebieden ten gevolge van een plan worden doorberekend. Mogelijk is voor de ontwikkeling een vergunning Wet natuurbescherming nodig. Andere verstoringen zoals verstoring door licht, geluid of andere effecten zijn op een afstand van minimaal 0,94 kilometer uitgesloten. Nader onderzoek in de vorm van een Voortoets Wet natuurbescherming is daarom niet nodig.

Globale ligging van de plangebieden (rood en paars omkaderd) ten opzichte van Gelders natuurnetwerk, Groene ontwikkelingszone en Rustgebieden voor winterganzen. Bron: Provincie Gelderland. Bewerking: SAB.

4.2 Soortenbescherming

In deze paragraaf beschrijven wij de beschermde soorten die mogelijk aanwezig kunnen zijn in of nabij het plangebied. Zoals beschreven in paragraaf 2.2, geldt voor een aantal meer algemeen voorkomende beschermde soorten zoogdieren en amfibieën een provinciale vrijstelling van de verboden in de wet, bij werkzaamheden in het kader van ruimtelijke inrichting en ontwikkeling. In deze paragraaf wordt voornamelijk aandacht besteed aan de beschermde soorten waarvoor een dergelijke vrijstelling niet geldt.

4.2.1 Planten

De vaatplanten die zijn beschermd middels de Wet natuurbescherming betreffen veelal zeldzame soorten, waarvan de meeste Rode Lijst-soorten, met specifieke groeiplaatsen in voornamelijk stabiele en natuurlijke biotopen, zoals bossen, zeeduin, kalkgraslanden, beekdalen, veengronden en moerassen. Ook is een aantal soorten beschermd die groeit op oude en verweerde muren en zijn enkele zeldzame akkerplanten beschermd. Een deel van de beschermde planten komt alleen voor in Zuid-Limburg. Veel soorten komen voornamelijk voor op kalkhoudende en voedselarme grond (Sparrius et al. 2012). Naast de beschermde vaatplanten zijn er twee mossoorten beschermd. Beide soorten zijn zeer zeldzaam. Tonghaarmuts is in Nederland gevonden in vochtige, jonge wilgenbossen en in jonge aanplant van zomereik. Geel schorpioenmos groeit op moskussens op venig substraat (Janssen en Schaminee 2004, verspreidingsatlas.nl).

Deelgebied 1 bestaat uit een geploegde maisakker. Het perceel bestaat volledig uit kale grond. Enkel de ontsluiting van het perceel is begroeid. Hier ligt kruidenarm grasland. In de groenstroken naast het plangebied staan zwarte els, zomereik, vlier, braam en lijsterbes.

Deelgebied 2 was ten tijde van het veldbezoek sterk verruigd en begroeid. Het terrein achter de aarden wal was dan ook vrijwel niet te betreden vanwege overwoekering van braam. De houtwal op de aarden wal bestaat uit een mix van met name meidoorn, braam en rozenstruiken. In de berm en de sloot waren algemene soorten aanwezig als wilde peen, rode klaver, boerenwormkruid, haagwinde, hennepnetel, smeewortel, groot hoefblad en jakobskruid. Ook was al sprake van enige opslag van struiken van zwarte els, zomereik, walnoot en els.

Deelgebied 3 bestaat uit een vrijwel volledig verhard en bebouwd terrein. Een klein deel is niet bebouwd. Dit betreft een verruigde tuin. Hierin zijn soorten waargenomen als Japanse duizendknoop, braam, ridderzuring, rode klaver en teunisbloem.

In de directe omgeving van de drie plangebieden zijn in de afgelopen 10 jaar geen beschermde vaatplanten aangetroffen aldus verspreidingsgegevens van de NDFF. In een ruimere omgeving ongeveer 2,5 kilometer van de plangebieden zijn in de uiterwaarden van de Rijntakken wel enkele beschermde vaatplanten aangetroffen. Het betreft akkerogentroost, groot spiegelklokje, grote leeuwenklauw en wilde ridderspoor voor. Deze soorten komen voornamelijk voor langs (winter)graanakkers. Op sterk bemeste en intensief beheerde akkers, verharde terreinen, verruigde bermen en met bramen overwoekerd terrein zoals in de deelgebieden zijn deze soorten niet te verwachten. Een nader onderzoek naar beschermde planten is daarom niet noodzakelijk.

4.2.2 Grondgebonden zoogdieren

Beschermde grondgebonden zoogdieren komen voornamelijk voor in natuurlijke- of half-natuurlijke habitats zoals bos, heide of kleinschalig agrarisch landschap. Een aantal soorten is zeer zeldzaam en komt alleen in Zuid-Limburg voor. Dit geldt voor hamster, hazelmuis, eikelmuis, molmuis, lynx en wilde kat. Ook de wolf is zeldzaam en is in Nederland zwervend aanwezig, in met name het oosten van het land. Andere soorten, zoals kleine marters, bever, boommarter, das, eekhoorn, steenmarter, waterspitsmuis en wild zwijn komen algemener voor. Met name eekhoorn en steenmarter worden ook regelmatig in meer stedelijk gebied aangetroffen (Lange et al. 2003, verspreidingsatlas.nl).

Volgens verspreidingsgegevens van de NDFF komen de bever, das, eekhoorn, otter en steenmarter in de omgeving van beide plangebieden voor. Het plangebied aan de Kwazenboschweg bestaat volledig uit kale, braakliggende, omgeploegde grond. Dekking of schuilgelegenheid van struweel of andere beschutting biedende landschapselementen is niet aanwezig. Wel liggen er groenstroken rond het plangebied waar grondgebonden zoogdieren kunnen schuilen.

Het plangebied aan de Zutphensestraat is vrijwel volledig verhard en bebouwd. Het niet-verharde deel betreft een afgesloten tuin. Bomen en dichte struwelen zijn niet aanwezig.

Bever en otter

Bever en otter komen voor langs de oevers van rivieren en andere grotere watergangen. Dergelijke wateren zijn niet in of rond het plangebied aanwezig en kunnen daarom op voorhand worden uitgesloten.

Eekhoorn

De eekhoorn leeft in allerlei typen bos en is ook in tuinen of parken in de omgeving van bos aan te treffen mits daar voldoende voedsel beschikbaar is. Ze maken een bolvormig nest van takken en bladeren op minimaal 5 meter hoogte in de boom. Ook natuurlijke boomholtes, oude kraaien- of eksternesten, nestkasten of spechtenholen worden als nestlocatie gebruikt (zoogdiervereniging.nl).

Deelgebieden 1 en 2 liggen niet in een park- of bosomgeving. Wel zijn meerdere houtwallen aanwezig. De hier aanwezige bomen en struiken zijn voor de eekhoorn nog te klein om hier een nest in te bouwen. Daarnaast is vanwege de aanwezigheid van de Kwazenboschweg ook sprake van veel verstoring in deelgebied 1 en 2. Nesten van de eekhoorn zijn daarom uit te sluiten in deze deelgebieden.

Deelgebied 3 ligt wel in een parkachtige omgeving. In het deelgebied zelf zijn echter geen bomen aanwezig, waardoor de aanwezigheid van nesten en foerageergebied van de eekhoorn in deelgebied 3 zijn uit te sluiten.

Steenmarter

De steenmarter leeft in steenachtige biotopen en schuilplaatsen, zoals steengroeven, rotsige hellingen en gebouwen. In gebouwen kan de steenmarter zich vestigen in ruimtes onder daken, in de spouw, in holle plafonds en in kruipruimtes en er jongen grootbrengen. Ook boomholten, takkenhopen en dichte struwelen gebruikt de steenmarter als tijdelijke verblijfplaatsen. De steenmarter is ook in de grote steden te vinden, daarbij is de aanwezigheid van groenstroken, heggen en bosjes essentieel voor het vinden van voedsel (www.zoogdiervereniging.nl). Door het ontbreken van gebouwen kan de aanwezigheid van vaste rust- en verblijfplaats worden uitgesloten in deelgebied 1 en 2. Wel zou een steenmarter kunnen foerageren in de groenstroken in deelgebied 2. Echter, gezien de relatief geringe grootte van dit deelgebied en de aanwezigheid van veel alternatieve elementen in de omgeving, is van eventueel essentieel foerageergebied geen sprake.

De bebouwing in deelgebied 3 is nauwkeurig geïnspecteerd op sporen (uitwerpselen, prooi-resten, etc.) van de steenmarter. Deze zijn niet aangetroffen. Om deze reden wordt de aanwezigheid van verblijfplaatsen van de steenmarter uitgesloten. Ook is in het plangebied onvoldoende dekking aanwezig. Hierdoor is het plangebied ongeschikt om te fungeren als foerageergebied voor de steenmarter. Voor beide plangebieden geldt dat er geen sprake is van aantasting van het leefgebied van de steenmarter.

Das

De das leeft in allerlei soorten biotopen en heeft een voorkeur voor een kleinschalig landschap, met akkers, bosjes, weiland en houtwallen. Leefgebied van de das moet voldoen aan voldoende dekking, weinig verstoring, een groot voedselaanbod en een bodem waarin ze goed kunnen graven, met een grondwaterstand van tenminste 1,5 m onder het maaiveld. Dassen leven overdag in burchten, die ze zelf graven en die vaak zijn gelegen in bosjes of houtwallen nabij gras- en akkerland (zoogdiervereniging). In deelgebied 1 is enkel kale grond aanwezig. Daarom kunnen er geen verblijfplaatsen van de das in het plangebied aanwezig zijn. Wel kunnen dassen op het moment dat er mais in het plangebied staat hier foerageren. Met de ontwikkeling in het plangebied is echter slechts sprake van een afname van 0,4 hectare van dit foerageergebied. Het foerageergebied van de das bestaat in optimale opstandigheden minimaal 30 hectare maar is meestal veel groter. Een zeer kleine afname van het foerageergebied heeft geen negatieve effecten op dassen met een verblijfplaats in de omgeving. Essentiële functies voor de das zijn hier dan ook niet aanwezig.

Deelgebied 2 vormt in potentie wel geschikt leefgebied voor de das. Echter, aanwezigheid van deze soort is vanwege de drukte van de Kwazenboschweg en de IJsselgouw in de buurt niet te verwachten.

Voor het plangebied aan de Zutphensestraat geldt dat dit volledig ongeschikt is voor de das. Het plangebied is vrijwel volledig verhard of bebouwd. Vergraafbaar zand is enkel aanwezig in de tuin. Deze is echter niet toegankelijk voor de das, waardoor het plangebied ongeschikt is als leefgebied voor de das. Nader onderzoek naar de das is daarom niet nodig.

Kleine marters

Deelgebied 2 vormt voor kleine marters (bunzing, hermelijn, wezel) in potentie geschikt leefgebied. Deelgebied 2 is echter kleiner dan 1 hectare. Volgens de Handreiking Kleine Marters in relatie tot soortbescherming (Bouwens, 2017) hoeft bij een geschikt gebied kleiner dan een hectare geen nader onderzoek uitgevoerd te worden. Daarnaast mag een potentieel leefgebied ook niet doorsneden worden door bijvoorbeeld een weg. In dit geval wordt een op- en afrit in deelgebied 2 geplaatst. Echter, van doorsnijden van de hier aanwezige groenstructuur die ook buiten het deelgebied door loopt is niet helemaal sprake (deze groenstructuur volgt in ieder geval ononderbroken de gehele route langs het Pierikstraatje, Kwazenboschweg en dan langs de houtwal ten westen van deelgebied 1). De houtwal ten zuiden van deelgebied 2 blijft namelijk behouden. Van volledige doorsnijding is dan ook geen sprake. Via deze te behouden houtwal kunnen eventueel aanwezige kleine marters zich nog langs deelgebied 2 verplaatsen.

4.2.3 Vleermuizen

Volgens verspreidingsgegevens van de NDFF komen de gewone dwergvleermuis, gewone grootoorvleermuis, laatvlieger, rosse vleermuis, ruige dwergvleermuis en wintervleermuis in de buurt van het plangebied voor. Ook de meervleermuis, bosvleermuis en franjestaart kunnen in de omgeving voorkomen aldus verspreidingsgegevens van verspreidingsatlas.nl. Alle vleermuissoorten, alsmede hun verblijfplaatsen, essentiële foerageergebieden en vliegroutes zijn beschermd volgens de Wet natuurbescherming.

Vleermuizen zijn globaal op te delen in gebouwbewonende soorten zoals gewone dwergvleermuis en boombewonende soorten als rosse vleermuis en watervleermuis. Daarnaast bestaan soorten die van beide elementen gebruikmaken. Daarbij is ook onderscheid te maken in zomer- en winterverblijfplaatsen van de verschillende soorten. Sommige soorten zoals de gewone dwergvleermuis verblijven het gehele jaar in gebouwen (spouwmuren, achter gevelbetimmeringen, etc.). Andere soorten als de rosse vleermuis verblijven jaarrond in bomen (in holten, hollen en achter loshangend schors). De watervleermuis overwintert echter weer in bunkers, grotten en kelders en verblijft in de zomerperiode in boomholten (Dietz et al. 2011).

Gebouwbewonende vleermuissoorten

Gebouwbewonende vleermuizen hebben hun verblijfplaats achter bijvoorbeeld gevelbetimmering, in spouwmuren, achter dakbeschot, achter luiken en in schoorstenen (BIJ12 2017a, Dietz et al. 2011). Er staan geen gebouwen in deelgebied 1 en 2. Verblijfplaatsen van gebouwbewonende vleermuizen zijn hier daarom uit te sluiten.

De bebouwing in deelgebied 3 is nauwkeurig geïnspecteerd op potentiële verblijfplaatsen voor vleermuizen. Het pand is deels opgetrokken uit baksteen en deels uit damwandprofielen en staal. Een deel van het pand is afgewerkt met kunststofplaten. De bebouwing bevat geen toegankelijke spouwmuren, open stootvoegen ontbreken. De autogarage bevat bovendien geen spouwmuur maar is voorzien van een volsteensmuur. Aan de bovenzijde van de voormalige showroom en de shop, behorende bij het tankstation, zijn gevelplaten gemonteerd. Deze staan op enkele centimeters van de wand en zijn zowel van boven als onder open. Hierdoor bieden deze platen onvoldoende beschutting voor vleermuizen. Het dak is voorzien van een kunststof folie, dakpannen ontbreken. Het dak van het pand is hierdoor ook ongeschikt als verblijfplaats voor vleermuizen. De aanwezigheid van verblijfplaatsen van gebouwbewonende vleermuizen is daarom uitgesloten.

Boombewonende vleermuissoorten

Boombewonende soorten worden gevonden in holten en spleten in bomen en achter loshangend schors. Bomen dienen hiervoor een zekere diameter en leeftijd te hebben. Zo hebben vleermuizen genoeg ruimte in de boom. Grofweg zijn hardhout bomen als eik en beuk jonger dan 60 jaar en zachthout bomen jonger dan ongeveer 30 jaar voor een spechtenhol nog niet geschikt (Zoogdiervereniging & Probos 2012).

In deelgebied 1 en 3 staan geen bomen. Wel zijn er groenstroken langs de grenzen van deze deelgebieden aanwezig. Er worden echter geen bomen gekapt. Ook komen er volgens de inrichtingsplannen geen gebouwen direct langs de bomen te staan. Daarom is vernietiging en verstoring van verblijfplaatsen in bomen uitgesloten. Daarnaast zijn tijdens de quickscan die eerder is uitgevoerd (Mulder 2016) ook geen holtes in de bomen bij deelgebied 1 aangetroffen. Tijdens het veldbezoek in 2019 in deelgebied 3 zijn ook geen holten in de bomen aan de oostgrens van het plangebied waargenomen.

Direct ten zuiden van deelgebied 2 is een houtwal aanwezig met jonge bomen. Daarnaast zijn in dit deelgebied ook hier en daar bomen aanwezig. Het betreft hier echter jonge bomen die nog niet groot genoeg zijn om verblijfplaatsen van vleermuizen in te

kunnen herbergen. Nader onderzoek naar boombewonende vleermuizen is daarom niet nodig.

Essentieel foerageergebied

Alle in Nederland voorkomende vleermuizen leven van insecten. Zij foerageren daarom op plaatsen waar veel insecten aanwezig zijn. Voorbeelden van veel voorkomende foerageergebieden zijn openingen op kruinhoogte tussen bomen, boven water en in de luwte van dijken. Als een dergelijk foerageergebied van zeer groot belang is voor vleermuizen van een bepaalde verblijfplaats, kan gesproken worden van een essentieel foerageergebied. Als een dergelijk foerageergebied verloren zou gaan, zou de voedselvoorziening van deze vleermuizen verdwijnen, waardoor ze de verblijfplaats moeten verlaten. Het verdwijnen van het foerageergebied leidt zo tot het niet meer functioneren van de verblijfplaats. Dergelijk essentieel foerageergebied is beschermd.

Vleermuizen foerageren ook boven open veld. Daarom is te verwachten dat enkele vleermuizen met een verblijfplaats in de omgeving deelgebieden 1 en 2 gebruiken om te foerageren. Het is echter niet te verwachten dat dit essentieel foerageergebied vormt voor een populatie vleermuizen. Het heeft namelijk maar een beperkte oppervlakte en ligt in het buitengebied waar voldoende alternatief foerageergebied aanwezig is waar vleermuizen voedsel kunnen vinden. Een nader onderzoek naar deze functie is niet nodig.

Deelgebied 3 is slechts geschikt als marginaal foerageergebied. Doordat beplanting grotendeels ontbreekt is er maar beperkte hoeveelheid insecten aanwezig. In de directe omgeving zijn een park en een landgoed aanwezig welke naar verwachting kwalitatief hoogstaand foerageergebied vormen. Ook voor deelgebied 3 is daarom geen nader onderzoek naar deze functie nodig.

Essentiële vliegroutes

Om zich van hun verblijfplaatsen naar hun foerageergebied te verplaatsen worden door een aantal soorten steeds dezelfde lijnvormige elementen gebruikt. Bijvoorbeeld de gewone dwergvleermuis gebruikt vaak bomenrijen waaraan het zich kan oriënteren. Als een dergelijke route verdwijnt of onderbroken wordt, vervalt deze mogelijkheid om van verblijfplaats naar foerageergebied te komen. Vleermuizen moeten dan een alternatieve route zoeken. Als dit niet mogelijk is en als de vliegroute door veel vleermuizen wordt gebruikt, kan dit een groot negatief effect op de vleermuizenpopulatie in het gebied hebben (Limpens et al. 2004). Daarom zijn dergelijke vliegroutes beschermd.

Aan de oostkant van deelgebied 1 loopt langs de N348 een bomenrij. Ten noordoosten van het deelgebied ligt een rotonde. De rotonde zelf is verlicht en vormt een onderbreking van circa 50 meter van de bomenrij. Gezien deze grote onderbreking is niet te verwachten dat deze bomenrij als vliegroute fungeert. De houtwallen in deelgebied 2 langs de Kwazenbosweg kunnen ook een functie als vliegroute hebben. Echter, de verwachting is dat deze functie ook beperkt is vanwege de lichtverstoring van de rotonde en het langsgrijdend verkeer. Met de aanleg van de op- en afrit wordt geen extra kunstmatige verlichting geplaatst. Ook blijft de houtwal langs de zuidgrens van dit deelgebied behouden. Een eventuele functie als vliegroute blijft dan ook behouden. Nader onderzoek naar deze functie is daarmee niet noodzakelijk.

Aan de oostkant van deelgebied 3 is tevens een bomenrij aanwezig. De bebouwing staat in de huidige situatie reeds vlakbij deze bomenrij, welke daardoor deels verlicht is. Hierdoor is het niet te verwachten dat de bomenrij fungeert als een vliegroute. Nader onderzoek naar deze functie is niet noodzakelijk.

4.2.4 Vogels

Vogelsoorten met niet jaarrond beschermde nesten

In de groenstroken grenzend aan deelgebied 1 en 3 en in deelgebied 2 kunnen vogels met niet jaarrond beschermde nesten broeden. Om te voorkomen dat bij de werkzaamheden eventueel aanwezige nesten van broedende vogels worden beschadigd, adviseren wij deze werkzaamheden buiten de broedperiode te starten. Als vogels op zoek gaan naar een geschikte broedlocatie en merken dat het plangebied en de directe omgeving te verstorend zijn, zullen ze een andere locatie zoeken. Daarnaast kan ook in de broedperiode gestart worden met de werkzaamheden. Dan dient aantoonbaar te worden vastgesteld door een expert op het gebied van vogels dat met de ruimtelijke ontwikkeling geen nesten vernield worden. De broedperiode van vogels loopt globaal van half maart tot half augustus, maar de nesten van vogels die buiten deze periode broeden zijn ook beschermd.

Vogelsoorten met jaarrond beschermde nesten

Naast de reguliere bescherming in het broedseizoen zijn er verschillende vogelsoorten van wie de nesten jaarrond worden beschermd. Deze jaarrond beschermde status is vanwege verschillende redenen. Zo zijn er soorten die het hele jaar gebruik maken van het nest. Daarnaast zijn er koloniebroeders die elk broedseizoen op dezelfde plaats broeden en daarin zeer honkvast zijn. Ook zijn er soorten die jaar in jaar uit gebruik maken van hetzelfde nest en die nauwelijks in staat zijn zelf een nest te maken. Hieronder wordt in meer detail beschreven of en in welke mate het gebied geschikt kan zijn voor de betreffende soorten.

Huismussen broeden in kieren en spleten van bebouwing en tevens vaak onder (golvende) dakpannen. Een geschikte leefomgeving van de huismus bestaat uit een combinatie van een geschikte nestgelegenheid, voedsel, drinkwater en voldoende dekking in de vorm van stekelige of groenblijvende struiken. Voornamelijk plekken waar bebouwing wordt afgewisseld met groenvoorzieningen herbergen hoge dichtheden aan huismussen (BIJ12 2017c). Er staan geen gebouwen in deelgebied 1 en 2 en daarom zijn nesten van de huismus uit te sluiten. Voor deelgebied 3 geldt dat er weliswaar een pand aanwezig is, maar dat deze geen pannendak bevat. Het met folie bedekte platte dak is ongeschikt om te fungeren als nestlocatie voor de huismus. Ook ontbreekt het aan geschikte kieren, waardoor nesten van deze soort zijn uit te sluiten. Wel kunnen huismussen met een verblijfplaats in de omgeving foerageren in de deelgebieden. Deelgebieden 1 en 2 liggen in het buitengebied. Daarom is in de omgeving meer dan voldoende alternatief gebied aanwezig waar huismussen voedsel kunnen vinden. Voor deelgebied 3 geldt dat er een kleine en verruigde tuin aanwezig is. In de directe omgeving is een park en een klein landgoed aanwezig welke kunnen fungeren als alternatief foerageergebied. De ontwikkeling in beide plangebieden heeft daarom geen negatief effect op huismussen met nesten in de omgeving. Nader onderzoek is daarom niet nodig.

De steenuil is een honkvaste soort die het gehele jaar in een klein territorium van 5 tot 30 hectare verblijft. Het jachtgebied bestaat uit open terrein met lage vegetatie. Nesten worden het gehele jaar ook als verblijfplaats gebruikt. Nestplaatsen bevinden zich op erven van burgerwoningen, bij boerderijen in agrarisch cultuurlandschap en aan dorpsranden. Nesten worden hier in boomholten, nestkasten of nauwe ruimten in gebouwen gemaakt. De soort broedt vanaf maart tot mei. De jongen vestigen zich op korte afstand van het ouderlijk territorium (SOVON, 2002; BIJ12, 2017). In deelgebieden 1 en 2 staan geen gebouwen of oude holle bomen. Nestplaatsen van de steenuil zijn daarom niet aanwezig. Wel kunnen steenuilen met verblijfplaatsen in de omgeving foerageren in het plangebied. Al is het hiervoor maar matig geschikt. Deelgebied 1 bestaat uit een maïsakker en is daarmee te grootschalig. Deelgebied 2 ligt dicht langs de drukke Kwazendbosweg en is daarnaast ook zover overwoekerd met braam dat het voor deze soort ook niet geschikt is. Wanneer de foerageermogelijkheden hier verdwijnen, vormt dit slechts een zeer klein verlies van een mogelijk foerageergebied van een steenuil. Negatieve effecten van het verdwijnen van een gebied met zo weinig foerageermogelijkheden zijn uit te sluiten. De bebouwing binnen deelgebied 3 is nauwkeurig geïnspecteerd op aanwezigheid van sporen van de steenuil (veren, braakballen, krijtstrepen). Deze zijn niet aangetroffen en werden, gezien de stedelijke ligging, ook niet verwacht. Mogelijk kan de tuin fungeren als onderdeel van het foerageergebied van een koppel steenuilen. Het betreft hier echter marginaal foerageergebied van een zeer beperkte oppervlakte. In de directe omgeving is voldoende alternatief en kwalitatief beter geschikt foerageergebied aanwezig in de vorm van het stadspark en het landgoed aan de overzijde van de Zutphensestraat. Negatieve effecten van het verdwijnen een dergelijk klein gebied zijn uit te sluiten. Nader onderzoek is daarom niet nodig.

Andere vogelsoorten waarvan het nest jaarrond is beschermd, nestelen op hoge gebouwen (slechtvalk), onder dakpannen en in kieren van gebouwen (gierzwaluw), op richels van bergen of steengroeven en soms op oude roofvogelnesten (oehoe), langs stromende beken (grote gele kwikstaart), in hoge bomen in bos of boomgroepen (buijzard, roek, havik, sperwer, wespandief, zwarte wouw), in oude nesten van kraaien en roofvogels in boomgroepen (boomvalk) in oude nesten van kraaien en roofvogels in vooral naaldbomen (ransuil), in nissen van kerktorens of in andere toegankelijke gebouwen in agrarisch gebied (kerkuil) of op speciale nestpalen (ooievaar) (SOVON 2002, vogelbescherming.nl, sovon.nl). Deze elementen zijn niet in het plangebied aanwezig. Nesten van deze vogelsoorten worden niet in het plangebied verwacht.

4.2.5 Reptielen

Reptielen komen in ons land voornamelijk voor op de hogere zandgronden, in duin-, bos- of heidegebieden. De ringslang komt daarnaast ook voor in veengebieden en laat zich ook in meer stedelijk gebied zien. Deze soort komt vooral voor ten noorden van de grote rivieren. De muurhagedis is gebonden aan warme, stenige plekken en leeft in Nederland vooral in Maastricht en is daarnaast op verschillende plaatsen uitgezet. (Creemers en van Delft 2009).

In de omgeving is de ringslang waargenomen aldus verspreidingsgegevens van de NDFF. De ringslang is sterk gebonden aan waterrijke habitats. De soort komt voor ten

noorden van de grote rivieren en wordt vooral aangetroffen in laagveengebieden, natte heideterreinen en waterrijke zandgronden. Maar de soort komt ook voor op verhoogde terreinen zoals dijken, spoorbanen of struwelen. Belangrijk hierbij is de aanwezigheid van natuurlijke oevers met open plekken en ruigte zodat deze zowel zongelegenheden als schuilplaatsen bieden. Veel meer dan andere in Nederland levende reptielen wordt de soort ook in bebouwde omgeving en in agrarisch gebied aangetroffen. Leefgebieden van de ringslang hebben meestal veel ruimtelijke variatie en kleinschaligheid. Voor de voortplanting is de ringslang afhankelijk van warme, vochtige plekken zoals composterende bladhopen of andere rottende boomresten. In cultuurlandschap wordt intensief gebruik gemaakt van door de mens aangelegde mest-, zaagsel- en composthopen of speciaal voor de ringslang aangelegde broeihopen. Ringslangen overwinteren op vorstvrije plaatsen onder takkenbossen, struiken, in oude konijnenholen of in kelders (Creemers & van Delft 2009).

Vanwege het ontbreken van waterrijk habitat is de aanwezigheid van de ringslang in de drie deelgebieden niet te verwachten.

4.2.6 Amfibieën

Beschermde amfibieën waarvoor geen provinciale vrijstelling geldt, komen voornamelijk voor in en nabij vennen, poelen en slootjes, met helder en schoon water, in heide-, veen- en bosgebied en in de uiterwaarden. De rugstreeppad is ook in de duinen aanwezig. De geelbuikvuurpad, vuursalamander en vroedmeesterpad worden bijna uitsluitend in Zuid-Limburg aangetroffen (Creemers en van Delft 2009, verspreidingsatlas.nl).

Geschikt biotoop voor amfibieën is niet in de omgeving aanwezig. In de omgeving zijn de kamsalamander en poelkikker waargenomen. In de deelgebieden en hieromheen zijn geen permanent watervoerende elementen aanwezig. Een kale akker (deelgebied 1) of verhard en bebouwd terrein (deelgebied 3) vormen voor deze soorten geen geschikt leefgebied. Deze soorten zijn dan ook niet in deze deelgebieden te verwachten. Deelgebied 2 vormt geschikt overwinteringshabitat voor amfibieën. Echter, aangezien beschermde amfibiesoorten in de omgeving niet te verwachten zijn vanwege het ontbreken van geschikt voortplantingswater, is niet te verwachten dat dergelijke beschermde amfibiesoorten deelgebied 2 als overwinteringshabitat gebruiken.

Enkel algemeen voorkomende amfibiesoorten zoals bruine kikker en gewone pad kunnen niet volledig worden uitgesloten in het plangebied. Deze soorten zijn weinig veeleisend aan hun leefomgeving en komen wijdverspreid voor. Voor deze soorten geldt echter een vrijstelling van de verboden in de Wet natuurbescherming bij projecten in het kader van ruimtelijke ontwikkeling. Een overtreding van de Wet natuurbescherming is niet te verwachten bij aanwezigheid van deze soorten en nader onderzoek naar deze soorten is niet noodzakelijk.

4.2.7 Vissen

De beschermde vissoorten zijn veelal zeldzaam voorkomende soorten gebonden aan helder, stromend water van beekjes of rivieren. Een uitzondering hierop is de grote modderkruiper die vooral leeft in langzaam stromend water van sloten, vennen of

plassen. De soort komt daar voor op plekken met veel onderwatervegetatie en een goed ontwikkelde waterbodem (Janssen en Schamineé 2004, verspreidingatlas.nl).

In het gehele plangebied zijn geen permanent watervoerende elementen aanwezig. In deelgebied 2 is wel een sloot aanwezig, maar die bevatte geen water ten tijde van het veldbezoek aldaar. De aanwezigheid van beschermde vissen is daarmee uitgesloten.

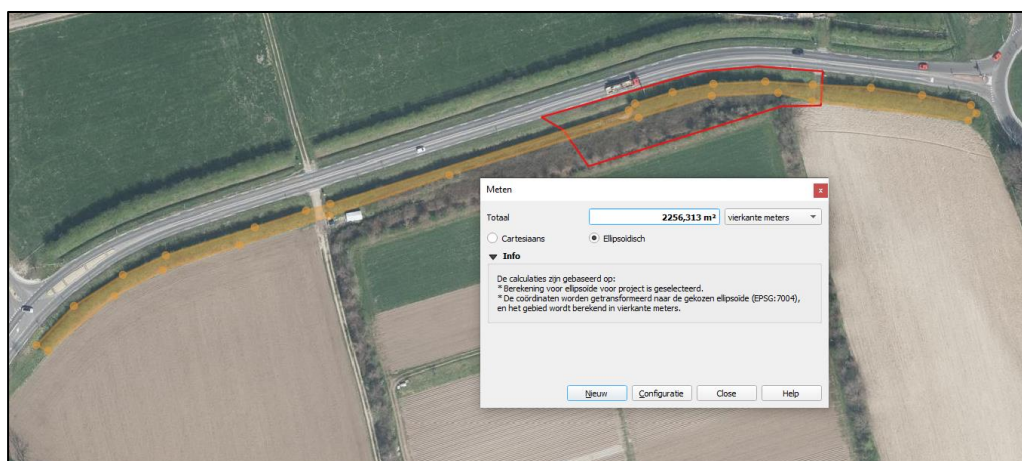
4.2.8 Insecten en andere ongewervelden

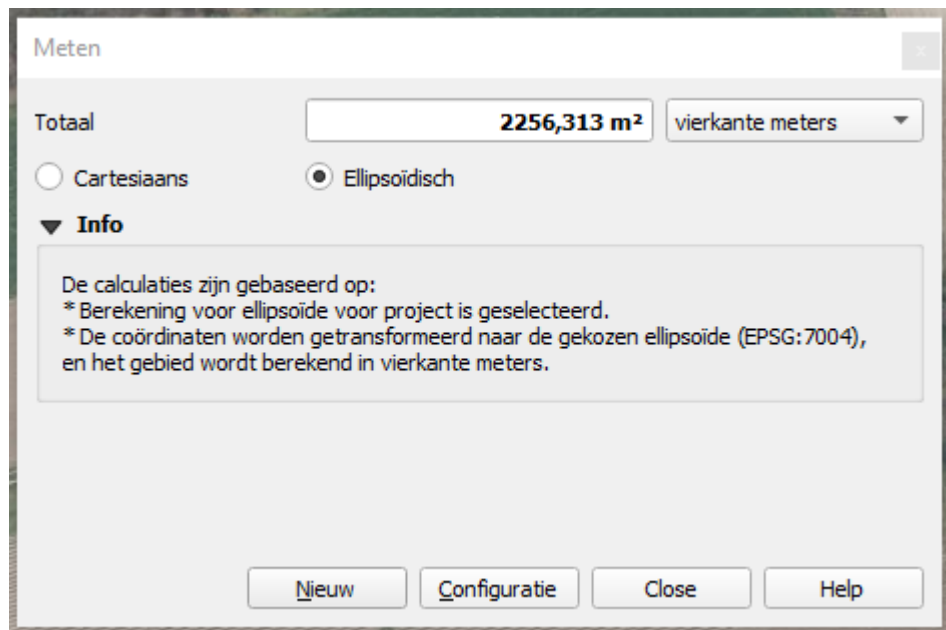
Beschermde insectensoorten en andere beschermde ongewervelden zijn veelal zeldzaam en eisen een specifiek habitat. Beschermde vlindersoorten komen vooral voor in kruidenrijke en soortenrijke graslanden, heiden, venen en (vochtig) bos (Bos et al. 2006, vlinderstichting.nl). Beschermde libellensoorten leven met name in veengebieden, nabij beekjes of rivieren en bij vennen op de hogere zandgronden (Nederlandse Vereniging voor Libellenstudie 2002). Beschermde keversoorten zijn gebonden aan oude, rottende bomen in bosgebieden of komen zeldzaam voor in (groter) permanent, helder open water van goede kwaliteit op veengrond (eis-nederland.nl, Janssen en Schamineé, 2004). De Europese rivierkreeft is in ons land nog maar van één plek bekend, op landgoed Warnsborn bij Arnhem. De Bataafse stroommossel is uit ons land verdwenen en de platte schijfhoren komt lokaal voor in laagveengebieden en het rivierengebied, in helder, stilstaand of zeer zwak stromend water met rijke plantengroei, in zowel meren, sloten als plassen (anemoon.org, verspreidingsatlas.nl).

In het gehele plangebied is geen sprake van open water, bos, soortenrijk grasland, heide of veen. Leefgebied voor deze soorten is hierdoor niet aanwezig. Beschermde insecten en andere ongewervelden zijn daarom niet te verwachten in het plangebied.

4.3 Bescherming houtopstanden

In de drie deelgebieden is geen houtopstand aanwezig. In deelgebied 2 is wel een houtwal van struiken (geen bomen) aanwezig. Hierbij mag de totale oppervlakte van de gehele houtwal gebruikt worden. Deze is circa 2.250 m² en is daarmee groter dan 10 are. Zie navolgende afbeelding voor de ligging van de houtwal en de controle van de oppervlakte hiervan.

Screenshots uit QGIS met in de bovenste afbeelding de ligging van de houtwal (oranje oppervlak) met bijbehorende berekende oppervlakte (zie onderste afbeelding). Hieruit blijkt dat de houtwal waarvan een deel in het deelgebied 2 ligt circa 22,5 are groot is. Bron: QGIS.

5 Conclusie en advies

5.1 Gebiedsbescherming

Natura 2000

Uit voorliggend onderzoek blijkt dat Natura 2000-gebieden Rijntakken en Landgoederen Brummen in de buurt van de deelgebieden liggen. Met de geplande ruimtelijke ontwikkeling is een toename in stikstofuitstoot in deelgebied 1 en 2 te verwachten. Voor deelgebied 3 wordt een afname verwacht. Negatieve effecten op omliggende Natura 2000-gebieden zijn niet uitgesloten. Om de effecten van de ontwikkeling te kwantificeren is een AERIUS-berekening nodig. Mogelijk dient voor de ontwikkeling een vergunning worden aangevraagd. Andere effecten zijn uitgesloten. Nader onderzoek in de vorm van een Voortoets Wet natuurbescherming is daarom niet nodig.

Provinciale bescherming

Uit voorliggend onderzoek blijkt dat het plangebied niet in het Gelders Natuurnetwerk of andere provinciaal beschermde natuur ligt. De bescherming van deze gebieden staat uitvoering van het plan niet in de weg.

5.2 Soortenbescherming

5.2.1 *Zorgplicht, voor alle in het wild levende dieren en planten*

In en rondom de deelgebieden kunnen in het wild levende planten en dieren voorkomen. Bij de ruimtelijke ontwikkeling zouden deze planten en dieren kunnen worden gedood. Voor al de in het wild levende soorten geldt de zorgplicht van de Wet natuurbescherming. Dit houdt in elk geval in dat iedereen die weet dat hij schade aan natuur gaat veroorzaken door een bepaalde handeling, hij deze handeling daarom niet uitvoert, of maatregelen neemt om schade aan de natuur door de handeling zoveel mogelijk te voorkomen. Probeer bijvoorbeeld bij de ruimtelijke ingreep zoveel mogelijk bomen, struiken en overig groen te behouden. Werken buiten de winterperiode voorkomt dat dieren die in winterrust zijn verstoord of gedood worden. Wanneer verlichting wordt geplaatst, probeer uitstraling van licht naar de omgeving zoveel mogelijk te beperken, om verstoring van diersoorten te voorkomen. Dit kan bijvoorbeeld door verlichting te beperken tot die plekken waar licht noodzakelijk is, lage en gericht armaturen te gebruiken in plaats van rondstralende armaturen en lampen goed te richten.

5.2.2 *Vogels*

Uit voorliggend onderzoek blijkt verder dat in en direct rond het plangebied vogels aanwezig zijn en ook kunnen broeden. Voor deze vogels geldt artikel 3.1 van de Wet natuurbescherming, die het onder meer verbiedt vogels te doden, te vangen of in gebruik zijnde nesten van vogels te beschadigen of te vernielen.

Bij de geplande ontwikkeling zouden nesten van broedende vogels kunnen worden beschadigd, wat verboden is onder de Wet natuurbescherming. De periode waarin de meeste vogelsoorten broeden, loopt globaal van half maart tot half augustus, maar ook broedgevallen buiten deze periode zijn gewoon beschermd. Om overtreding van

de wet te voorkomen adviseren wij u om de geplande ruimtelijke ontwikkeling buiten de broedperiode te starten. Op deze manier worden geen in gebruik zijnde nesten beschadigd of vernield. Ook zullen vogels in en direct rond het plangebied geen nest bouwen, omdat te veel verstoring aanwezig is.

Indien de werkzaamheden echt in de broedperiode gestart moeten worden, is nader onderzoek naar broedende vogels noodzakelijk. Kort voor de start van de werkzaamheden dient dan door een ecooloog met kennis van vogels door middel van één veldbezoek onderzocht te worden of broedende vogels in en direct rond het plangebied aanwezig zijn. Als deze niet aanwezig zijn, kunnen de werkzaamheden starten. Als wel een broedende vogel aanwezig is, mogen de werkzaamheden niet starten. Er dient dan met een ecooloog met kennis van vogels naar een oplossing gezocht te worden.

5.2.3 Overige beschermde soorten

Soorten waarvoor provinciale vrijstelling geldt

In en nabij het plangebied kunnen ook soorten voorkomen die zijn beschermd onder de Wet natuurbescherming, maar waarvoor een provinciale vrijstelling van de verboden geldt, voor werkzaamheden die men uitvoert in het kader van ruimtelijke ontwikkeling en inrichting. Dit betreft bijvoorbeeld de soorten bruine kikker en gewone pad. Door de provinciale vrijstelling staat de aanwezigheid van deze soorten de geplande ontwikkeling niet in de weg. Wel geldt ook voor deze soorten altijd de eerder beschreven zorgplicht.

Soorten, waarvoor geen provinciale vrijstelling geldt

Door het uitgevoerde onderzoek is duidelijk geworden dat essentiële elementen, zoals essentieel leefgebied of verblijfplaatsen, van beschermde soorten waarvoor geen provinciale vrijstelling geldt, niet aanwezig zijn. Doordat deze elementen niet aanwezig zijn, staat deze categorie beschermde soorten de ontwikkeling niet in de weg.

5.3 Bescherming houtopstanden

In deelgebied 2 wordt de aanwezige houtwal doorbroken om de in- en oprit te realiseren. Hiervoor worden struiken gerooid die onderdeel zijn van een houtopstand die groter is dan 10 are. Deze houtwal ligt buiten de bebouwde kom beschermde houtopstanden en valt daarom onder het beschermingsregime van de Wet natuurbescherming. Derhalve dient van de velling melding te worden gedaan en dient herplant op dezelfde locatie plaats te vinden. Herbeplanting kan mogelijk ook plaats vinden op andere grond dan de locatie waar de houtopstand wordt geveld. Hiervoor is een ontheffing van de provincie noodzakelijk. Deze herbeplanting op andere grond dient te voldoen aan regels zoals die zijn gesteld in de provinciale verordening. Deze regels kunnen betrekking hebben op onder meer de kwaliteit, oppervlakte en locatie van de andere grond en op de natuurwaarde van de gevelde houtopstand.

Gezien de realisatie van een op- en afrit is ons inziens herplant op dezelfde locatie niet mogelijk. Wellicht is herplant mogelijk op deelgebied 1 rond het nieuwe tankstation. Daar herplant op dezelfde locatie niet mogelijk lijkt te zijn, adviseren wij een ontheffing hiervoor aan te vragen bij de provincie voor herplant elders.

5.4 Vervolgstappen

- Uitvoeren AERIUS-berekening
- Houd rekening met de zorgplicht
- Houd rekening met broedende vogels
- Vraag een ontheffing beschermde houtopstanden aan en herplant voldoende struiken of bomen binnen het plangebied

Geraadpleegde bronnen

Literatuur

BIJ12. 2017a. Kennisdocument Gewone dwergvleermuis *Pipistrellus pipistrellus*, versie 1.0, juli 2017. BIJ12, Utrecht.

BIJ12. 2017b. Kennisdocument Gierzwaluw *Apus apus*, versie 1.0, juli 2017. BIJ12, Utrecht.

BIJ12. 2017c. Kennisdocument Huismus *Passer domesticus*, versie 1.0, juli 2017. BIJ12, Utrecht.

Bos, F. Bosveld, M. Groenendijk, D. van Swaay, C. Wynhof, I. De Vlinderstichting. 2006. De dagvlinders van Nederland. Verspreiding en bescherming. Nederlandse fauna deel 7.

Creemers, R. van Delft, J. 2009. De Amfibieën en Reptielen van Nederland. Nederlandse Fauna deel 9.

Dietz, Ch. von Helversen, O. Nill, D. 2011. Vleermuizen. Alle soorten van Europa en Noordwest-Afrika.

Janssen, J. A. M. Schamineé, J. H. J. 2004. Europese Natuur in Nederland. Soorten van de habitatrichtlijn.

Lange, R. Twisk, P. van Winden, A. van Diepenbeek, A. 2003. Zoogdieren van West-Europa.

Limpens, H. J. G. A. Twisk, P. Veenbaas, G. 2004. Met vleermuizen onderweg. Uitgave DDW en VZZ.

Mulder, J. (2016): Quickscan natuurwetgeving Kwazenboschweg nabij de rotonde N348 te Brummen. Ecologisch Adviesbureau Mulder, Beemte Broekland.

Nederlandse Vereniging voor Libellenstudie. 2002. De Nederlandse Libellen (Odonata). Nederlandse Fauna deel 4.

Netwerk Groene Bureaus, Gegevensautoriteit Natuur, Zoogdierversamenwerking. 2017. Vleermuisprotocol 2017.

Ministerie EZLI. 2012. Memorie van toelichting bij Wet natuurbescherming. Kamerstuk.

Ministerie EZ. 2015. Memorie van antwoord bij Wet natuurbescherming. Kamerstuk Eerste Kamer der Staten-Generaal.

SOVON. 2002. Atlas van de Nederlandse Broedvogels. Verspreiding, aantallen, verandering. Nederlandse Fauna deel 5.

Sparrus, L. Odé, B. Beringen, R. Basisrapport Rode Lijst Vaatplanten 2012 volgens Nederlandse en IUCN-criteria. FLORON rapport 57.

Zoogdiervereniging & Probos. 2012. Laanbeheer en vleermuizen; met oog voor veiligheid en cultuurhistorie; met bijdragen van E. A. Jansen, M. H. A. van Benthem, C. de Groot, P. Twisk & H. J. G. A. Limpens.

Websites

www.anemoon.org
www.aerius.nl
www.eis-nederland.nl
www.ndff.nl
www.ravon.nl
www.sovon.nl
www.synbiosys.alterra.nl
www.verspreidingsatlas.nl
www.vlinderstichting.nl
www.vogelbescherming.nl

Bijlage 1. Wettelijk kader

Gebiedsbescherming

Inleiding

Op grond van artikel 2.1 van de Wet natuurbescherming kunnen natuurgebieden of andere gebieden die belangrijk zijn voor flora en fauna, door de Minister worden aangewezen ter uitvoering van de Vogelrichtlijn- en/of Habitatrichtlijn, de zogeheten Natura 2000-gebieden. Ook kan de Minister op grond van deze wet in enkele specifieke gevallen bijzondere nationale natuurgebieden aanwijzen. De Wet natuurbescherming draagt Gedeputeerde Staten daarnaast op, om in hun provincie te zorgen voor een landelijk ecologisch netwerk, genaamd Natuurnetwerk Nederland. De bescherming van dit natuurnetwerk wordt geregeld bij provinciale verordening. Daarnaast kunnen provincies bij provinciale verordening andere gebieden met bijzondere natuurwaarden beschermen, genaamd bijzondere provinciale natuurgebieden en bijzondere provinciale landschappen. Hieronder wordt een toelichting gegeven bij de verschillende vormen van gebiedsbescherming.

Natura 2000-gebieden en bijzondere nationale natuurgebieden

Voor alle Natura 2000-gebieden en bijzondere nationale natuurgebieden geldt op basis van artikel 1.11 van de Wet natuurbescherming een zorgplicht. Iedereen dient voldoende zorg in acht te nemen voor deze gebieden. Dit houdt onder meer in dat men negatieve gevolgen voor deze gebieden zoveel mogelijk beperkt door het nemen van alle maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verwacht. Uit de Memorie van Toelichting blijkt, dat de Wet natuurbescherming, buiten de zorgplicht, al voldoende instrumenten bevat om schadelijke handelingen in Natura 2000-gebieden te beperken. Deze zorgplicht is daarmee primair bedoeld om de eigen verantwoordelijkheid vast te leggen, die een ieder heeft voor een zorgvuldige omgang met de natuurwaarden in Natura 2000-gebieden.

Natura 2000-gebieden

Bij de aanwijzing van een Natura 2000-gebied worden voor het gebied instandhoudingsdoelstellingen voor te beschermen soorten en/ of habitats vastgesteld. Conform artikel 2.7, lid 2 van de Wet natuurbescherming is het verboden om zonder vergunning projecten of andere handelingen te realiseren of te verrichten die, gelet op deze instandhoudingsdoelstelling van een Natura 2000-gebied, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kunnen verslechteren, of een significant verstrend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Verder geldt dat een plan, dat afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten, significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied, door een bestuursorgaan pas vastgesteld kan worden indien een passende beoordeling is gemaakt (artikel 2.7 lid 1).

Voor een plan of een project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, en dat afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dient een passende beoordeling gemaakt te worden, van de gevolgen voor het Natura 2000-gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen. Blijkt uit de

passende beoordeling dat er geen aantasting plaatsvindt van de natuurlijke kenmerken van een Natura 2000-gebied, dan kan het betreffende plan worden vastgesteld, of kan voor de projecten door Gedeputeerde Staten een vergunning worden verleend. In bepaalde gevallen kan, ondanks dat uit de passende beoordeling blijkt dat aantasting van de natuurlijke kenmerken mogelijk is, een plan toch worden vastgesteld of kan een vergunning toch worden verleend. Er dient dan te worden voldaan aan de zogeheten ADC criteria. De ADC criteria houden in: i) dat er geen alternatieve oplossingen zijn, ii) dat er sprake is van dwingende redenen van groot openbaar belang en iii) dat de nodige compenserende maatregelen worden getroffen.

Bijzondere nationale natuurgebieden

In uitzonderlijke gevallen kan de Minister, op grond van artikel 2.11, bijzondere nationale natuurgebieden aanwijzen. De Minister kan dit doen voor een gebied dat is of wordt aangemeld als Habitatrichtlijngebied, maar nog niet definitief is aangewezen. Ook kan het voor een gebied dat nog geen onderdeel is van het Natura 2000-netwerk, maar waar compenserende maatregelen worden getroffen voor de realisatie van een project met significante gevolgen. Tot slot kan een gebied worden aangewezen in het geval dat dat noodzakelijk is in het kader van de Vogel- of Habitatrichtlijn, om een gunstige staat van instandhouding te realiseren. Ter bescherming van de bijzondere nationale natuurgebieden kan de Minister verschillende maatregelen nemen, waaronder toegangsbeperkingen tot het gebied, het gebruik maken van zijn of haar aan-schrijvingsbevoegdheid en het treffen van behoud- en herstelmaatregelen in het gebied.

Natuurnetwerk Nederland

Ter bescherming van vogelsoorten, van soorten van de Habitatrichtlijn en van rode lijstsoorten dienen provincies, op basis van artikel 1.12 van de Wet natuurbescherming, zorg te dragen voor de totstandkoming en instandhouding van een samenhangend ecologisch netwerk, genaamd Natuurnetwerk Nederland (voorheen Ecologische Hoofdstructuur, EHS). De bescherming van dit netwerk gebeurt bij provinciale verordening. Daarnaast kunnen provincies bij provinciale verordening andere gebieden met bijzondere natuurwaarden beschermen, zoals weidevogelgebieden of ganzenfoeragegebied.

Voor Natuurnetwerk Nederland geldt, op basis van het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening, dat ontwikkelingen niet mogen leiden tot een significante vermindering van de oppervlakte, kwaliteit of samenhang van de aanwezige natuur. Daarnaast mogen de instandhouding en ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken en waarden van deze gebieden niet significant worden beperkt. De precieze invulling van de bescherming vervult van provincie tot provincie. In paragraaf 2.1 staat de bescherming beschreven die in dit geval van toepassing is.

Soortenbescherming

Verboden en zorgplicht

Voor een aantal soorten is door middel van verboden een beschermingsregime opgenomen in de Wet natuurbescherming. Er is een apart beschermingsregime voor Vo-

gelrichtlijnsoorten (artikelen 3.1-3.4), voor Habitatrichtlijnsoorten (artikelen 3.5-3.9) en voor andere soorten (artikelen 3.10 en 3.11).

Naast de beschermde plant- en diersoorten geldt op basis van artikel 1.11 van de Wet natuurbescherming voor al de in het wild levende soorten ook een zorgplicht. Iedereen dient voldoende zorg in acht te nemen voor deze soorten en hun directe leefomgeving. Dit houdt onder meer in dat men negatieve gevolgen voor aanwezige soorten zoveel mogelijk beperkt door het nemen van alle maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verwacht.

Vogelrichtlijnsoorten

Voor ruimtelijke ingrepen zijn de volgende verboden relevant: het is verboden om van nature in Nederland in het wild levende vogels opzettelijk te doden of te vangen, het is verboden opzettelijk nesten, rustplaatsen en eieren van deze soorten te beschadigen of te vernielen of nesten van vogels weg te nemen. Ook is het verboden deze soorten opzettelijk te storen wanneer dit van wezenlijke invloed is op de staat van instandhouding van de soort.

De verboden in de wet zorgen voor een goede bescherming van nesten van alle in het wild levende vogelsoorten tijdens het broedseizoen. Globaal loopt het broedseizoen van half maart tot half augustus, maar ook de nesten van broedende vogels buiten deze periode zijn beschermd. Daarnaast zijn van een aantal vogelsoorten de nesten jaarrond beschermd, dus ook als ze niet als broedlocatie worden gebruikt. Het betreft dan over het algemeen soorten die hun nest het gehele jaar als verblijfplaats gebruiken of soorten die niet of nauwelijks in staat zijn om een eigen nest te bouwen.

Habitatrichtlijnsoorten

Voor ruimtelijke ingrepen zijn de volgende verboden relevant: het is verboden om soorten van de Habitatrichtlijn en van de verdragen van Bonn en Bern, in hun natuurlijke verspreidingsgebied opzettelijk te doden, te vangen of te verstoren, om eieren opzettelijk te vernielen, om voortplantings- of rustplaatsen te beschadigen en om planten van de Habitatrichtlijn en van het verdrag van Bern opzettelijk te ontwortelen of te vernielen.

Andere soorten

Naast de Vogelrichtlijnsoorten en de Habitatrichtlijnsoorten worden in de wet een aantal diersoorten en plantensoorten beschermd. Voor deze soorten zijn bij ruimtelijke ingrepen de volgende verboden relevant: het is verboden de beschermde diersoorten opzettelijk te doden of te vangen en om de vaste voortplantings- of rustplaatsen te beschadigen en het is verboden om de beschermde plantensoorten opzettelijk te plukken, ontwortelen of te vernielen.

Opzetvereiste

Bij veel van de hierboven genoemde verboden is er sprake van een opzetvereiste. Zo is het verboden om vogelnesten *opzettelijk* te beschadigen. In de wet wordt bij deze opzet uitgegaan van 'voorwaardelijke opzet'. Bij voorwaardelijke opzet is men zich bij het handelen bewust van de mogelijke negatieve consequenties, terwijl men de handeling toch uitvoert. Een voorbeeld van voorwaardelijke opzet is iemand die in het

voorjaar een boom omzaagt en daarbij 'per ongeluk' een vogelnest beschadigt. De persoon had niet de opzet dit nest te beschadigen. Maar in de broedtijd van vogels is er wel een aanzienlijke kans dat er in een boom een vogel nestelt. Er kan daarom toch sprake zijn van opzettelijke beschadiging van het nest; voorwaardelijke opzet.

Vrijstelling, gedragscodes en ontheffing

Provinciale Staten kunnen in een verordening een vrijstelling verlenen van de bovenstaande verboden. Zie paragraaf 2.2 voor de vrijstelling die in deze provincie van toepassing is.

Daarnaast zijn de verboden niet van toepassing op handelingen die men uitvoert in het kader van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling of bestendig beheer en onderhoud, wanneer men die handelingen uitvoert conform een goedgekeurde gedragscode. Gedragscodes kunnen daarbij zowel gebruikt worden voor de omgang met de Vogelrichtlijnsoorten, de Habitatrichtlijnsoorten als de andere beschermde soorten. Wel geldt voor de Vogelrichtlijnsoorten en de Habitatrichtlijnsoorten de aanvullende eis dat de handelingen die men uitvoert een wettelijk belang dienen uit de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn. Het gaat dan onder meer om handelingen in het belang van de volksgezondheid, openbare veiligheid of ter bescherming van flora en fauna.

Tot slot kunnen Gedeputeerde Staten, wanneer er geen andere bevredigende oplossing bestaat, onder bepaalde voorwaarde een ontheffing verlenen van de verboden. Ook hierbij geldt voor Vogelrichtlijnsoorten en Habitatrichtlijnsoorten dat aan de handelingen die men verricht een wettelijk belang van de Vogelrichtlijn respectievelijk de Habitatrichtlijn ten grondslag dient te liggen.

Bescherming houtopstanden

De bescherming van houtopstanden is geregeld in hoofdstuk 4 van de Wet natuurbescherming. Het is verboden houtopstanden geheel of gedeeltelijk te vellen of te doen vellen, zonder voorafgaande melding bij de provincie. Een houtopstand is hierbij gedefinieerd als een eenheid van bomen of struiken met een oppervlakte van ten minste 1.000 vierkante meter of een rijbeplanting die meer dan 20 bomen omvat. De wet schrijft verder voor dat wanneer een houtopstand geheel of gedeeltelijk is gevelde, de grond binnen drie jaar moet worden herbeplant.

Bovenstaande bescherming geldt niet voor alle houtopstanden. De regels zijn niet van toepassing op houtopstanden op erven of in tuinen, op fruitbomen, op windschermen om boomgaarden, op naaldbomen bedoeld om te dienen als kerstbomen, op kweekgoed, op bepaalde beplantingen van wilgen of populieren, op bepaalde beplantingen bedoeld voor de productie van houtige biomassa en op houtopstanden binnen de, bij besluit van de gemeenteraad, vastgelegde grenzen van de bebouwde kom. Ook voor het dunnen van een houtopstand gelden de regels niet.

De provincie kan regels stellen ten aanzien van de meldingsplicht en de plicht tot herbeplanting. Ook kan de provincie een ontheffing verlenen ten behoeve van herbeplanting op andere grond. Verder kan de provincie ontheffing verlenen en kan de provincie

bij verordening vrijstelling verlenen van zowel de meldingsplicht als de plicht tot herbeplanting.